

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VÄSTERÅS FRÅN MÄLAREN. — EFTER AMATÖRFOTOGRAFI.

14:DE ÅRG.

DEN 24 AUGUSTI 1913.

N° 47.

Efter porträtt.

Augusta Fredrika

Kl. Bild: Bengt Sjöström.

GUSTAF NORDLING

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

När för kort tid sedan vår generalkonsul i Paris, grosshandlanden Gustaf Nordling fyllde sitt sextionde år, fick han från en mängd håll mottaga vittnesbörd om den vördnad, tacksamhet och tillgifvenhet, han under utöfningen af sitt ämbete inom skilda folk-lager kommit i åtnjutande af. Det ligger också knappast någon öfverdrift i att påstå, att det är högst få af våra representanter i utlandet på konsulatväsendets område, hvilka så som generalkonsul Nordling med framgångsrik affärsverksamhet till hemlandets bästa förstått förena uppoffrande och hängifvet arbete till dess i utlandet vistande söners.

Generalkonsul *Carl Gustaf Nordling* är till börden norrländing. Födelseorten är nämligen Stigsjö i Västernorrlands län, där han kom till världen den 31 juli 1853. Föräldrarna voro kyrkoherden därstädes Erik Nordling och dennes maka, född Berlin, af den bekanta Norrlandssläkten. Sin första utbildning erhöll han vid Härnösands allmänna läroverk, där han år 1871 aflade mogenhetsexamen. Därefter begaf han sig till Uppsala för att fortsätta studierna, men det dröjde icke länge, förr än han valde en annan lefnadsbana: köpmannens. I syfte att förbereda sig härtill praktiserade han först någon tid vid Skönviks sågverk samt på kontor i Sundsvall, men begaf sig därefter år 1874 till utlandet för att grundligt sätta sig in i vår redan då och allt framgent förnämsta exportbransch: trävaruutförelsen. Han hade nu några år framåt anställning på olika kontor inom denna handelsgren, såsom i London och Algier samt slutligen i Paris, där han nådde den plats, hvarest han skulle få sin slutliga värksamhet förlagd. Dit kom han 1878 och blef efter någon tid delägare i den ansedda svenska träagenturfirman B. C. Ullman därstädes. År 1892 blef han denna firmas ende innehafvare och ändrade samtidigt dess benämning. Numera drifver han sin affär under firma Nordling, Macé et Cie och har i den hufvudsakligen trävaror och pappersmassa omfattande rörelsen ett godt stöd i sin äldste son, vice konsul Raoul Nordling.

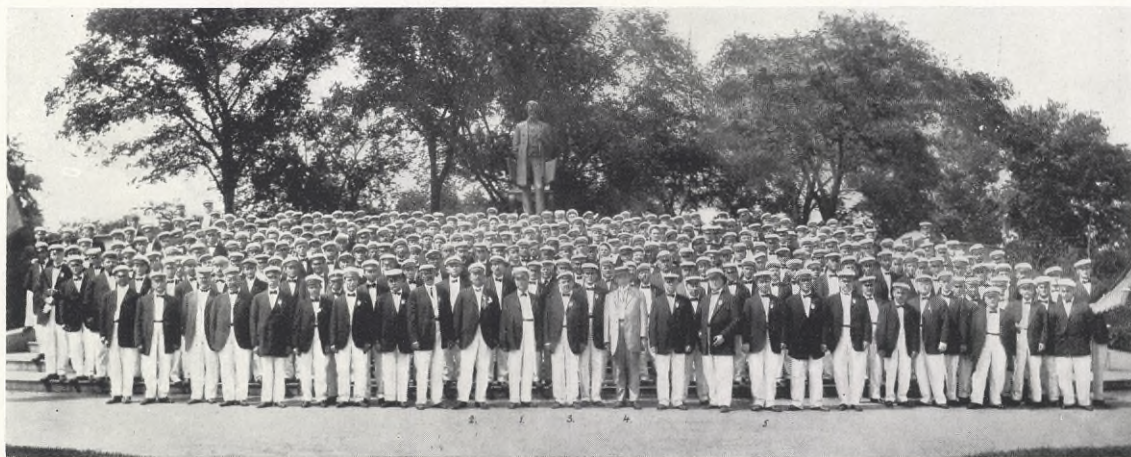
Ett par dagar efter sextioårsdagen kom under rättelse, att generalkonsul Nordling gripit sig an med ännu ett betydelsefullt svenskt företag i Paris. Jämte bankdirektörerna Axel Hallin och Gunnar Schönmejr har han nämligen skridit till grundande därstädes af ett bankaktiebolag med svenskt kapital

och under svensk ledning under firma "Banque de Paris et Suède". Banken, som skall drifva fullständig bankrörelse, kommer gifvetvis att särskildt inrikta sin verksamhet på att tillvarata svenska ekonomiska intressen i Frankrike. I dess styrelse har Nordling intagit ordförandeplatsen.

Officiellt kunde Nordling i fjol fira sitt kvartseljubileum som konsul, ty det var år 1887 han mottog utnämningen till svensk-norsk vicekonsul i Paris. Men i värligheten hade han fungerat som sådan nästan allt sedan sin ankomst till den franska hufvudstaden, i det att det faktiska utöfvandet af konsulatgöromålen varit anförtrödt åt honom. Till generalkonsul utnämndes han 1896. Såsom ofvan antyddes har han i denna egenskap med synnerligt nit och intresse ägnat sig åt den svenska koloniens kommunala och sociala angelägenheter. Så har han i 22 år varit medlem af kyrkorådet, i 27 fungerat som kassaförvaltare i understödsföreningen och i 15 år varit ordförande i Svenska sällskapet. Särskildt är det Nordling, som fått bära de finansiella bekymren, hvilka på grund af koloniens begränsade tillgångar ingalunda varit små, men tack vare honom hittills städe lyckligt öfverunnits. I synnerhet förtjänar i detta sammanhang erinras om den stora andel Nordling haft i att den svenska pariserförsamlingen lyckats bringa det kyrkobygge till stånd, hvarigenom densamma nu erhållit ett i olika hänseenden tillfredsställande hem. Ännu återstår dock att anskaffa orgel. Och för att få kyrkobudgeten i öfrigt att gå ihop lär man bli nödsakad att uthyra församlingssalen bredvid kyrkan till gymnasstiklokal. Men i allt sådant litat man till sin generalkonsuls aldrig svikande omtanke.

För öfrigt må nämnas, att Nordling var med bland stiftarna af Association Franco-Scandinave, i hvilken förening han är vice president, samt att han är medlem af franska Geografiska sällskapet.

Om de varma känslor, hvarest Nordling omfattas af landsmännen i den franska hufvudstaden vittnade på 60-årsdagen flera korrespondenser till svenska tidningar. "Svenskarnes i Paris", hette det sålunda i en af dessa, "önska honom förvisso alla på 60-årsdagen att ännu länge få behålla den kroppens och själens vigör, som åren icke hittills förminskat. Ty med sitt trygga, vänliga sätt, sin behagliga 'rondeur' i umgänget, har han inom som utom vår koloni blott vänner.

Efter fotografen.

350 SVENSK-AMERIKANSKA SÅNGARE som med framgång uppträdde inför 15,000 åhörare under "Svenskarnes dag" vid Olympiska Spelen i Chicago sislidne juli. 1. H. Nilson, Minn., pres. f. Svenska sångarförbundet i Amerika, dirigent; 2. C. G. Lönnblad, v. pres., hed.-ordf. f. kören; 3. S. Friman, ordf. f. kören; 4. Dir. C. S. Peterson, pres. f. Sv. klubben i Chicago; 5. F. Bol- ling, sekr. f. kören.

Klubb: Kem. A.-B. Hemt. Sjöbergparre, Sthlm.-Gbg.

Efter porträtt.

Ettbild: Kem. A.-B. Benat Silfversparre, Statu-Gbg.

PORTRÄTT FRÅN GLANSÅREN, SENARE OCH SENASTE ÅR.

Christina Nilsson, grevinnan de Casa Miranda fyllde den 20 aug. 70 år.

Bemärkelsedagen har kommit den berömda sångerskan att från den privatlivets undangömdhet, dit hon för ett kvartsekel sedan drog sig tillbaka, åter träda i förgrunden och i vårt minne återkallat den ofta hörda underbara sagan om den torpartörens, barfota-artistens glansfulla väg upp till ärans och ryktbarhetens högsta tinnar.

Född i en torparstuga i Snugge, Vederlöfs socken, Småland, och bidragande till det fattiga hemmets underhåll med de slantar hon med sång och fiolspel inhöstade på gästgivaregårdar och marknadsplatser, upptäcktes hon år 1857, fjorton-årig, af härads höding Fredrik Tornérhielm och kom genom hans förmedling i åtnjutande af sångundervisning, först för fröken Adelaide Valerius och sedan för Franz Berwald. Tre och ett halft år senare sjöng hon från konserttribunen inför hufvudstadens publik. Understödd af samme gynnare som tidigare och äfven af konung Carl XV fortsatte Christina Nilsson sina musikstudier i Paris för Masset, Wartel och Delle Sedie. Efter att hafva profsjungit för direktör Carvalho vid Théâtre Lyrique debuterade hon den 27 okt. 1868 på nämnda teater som Violetta i Verdis "Traviata" och vann därvid en framgång så glänsande,

att den med ett slag ställde henne i främsta ledet af samtidens förnämsta sångerskor. Nya triumfer -- vid allt jämt samma teater -- som Mignon, Margareta, Ofelia o. a. skänkte henne världsberömmelse, hvilken sedan i sin ordning tillförsäkrade henne lysande engagementsanbud från Europas och Amerikas största scener. Hemlandet fick först sent höra henne -- 1876.

År 1872 ingick Christina Nilsson äktenskap med den parisiske bankiren mr Aug. Rouzaud. Några år efter hans irånfälle ingick hon i Paris år 1887 nytt äktenskap med spanska understatssekreteraren Don Angelo Ramon -- Maria Vallejo y Miranda, greve de Casa Miranda och drog sig kort tid därefter, medan ännu hennes stjärna stod i zenith, tillbaka från det offentliga musiklivet.

Grevinnan Miranda som är ägarinna till ett charmant hem i Paris och ett slott i Menton tillbringar efter sin makes död regelbundet somrarna i Sverige där det är hennes förhoppning att äfven en gång få sluta sina dagar.

SAGOBILD UR VERKLIGHETEN: Christina Nilsson, grevinnan de Casa Miranda, med sin syster.

HRR FOTOGRAFER uppmanas att vid insändande af bilder till HVAR 8 DAG icke urakiltå utsättande af tydligt firmamnamn och adress å respektive fotografier. Endast då angifves fotografen.

Efter fotografier.

GRUPP AF SVENSKA SKYTFTAR, UTVALDA FÖR DEN INTERNATIONELLA SKYTTEUNIONENS TÄFLINGAR I AMERIKA. Vi namnteckna från venster: herrar kontorist E Olsson, Malmö; muraremäst E Wallenberg, Stockholm, värmäst. O. Christiernsson, Helsingborg; ingenjör T. Björkman, Stockholm; handl. J. Nilsson, Helsingborg; inspektör R. Stare, Stockholm; grossh. M. Eriksson, Stockholm; löjtn. S. Hultkrantz, Karlskrona. Gruppen är tagen under öfningar i Helsingborg. Icke vid tillfället närvarande deltagare i täflingsfärden äro löjtnant C. Reuterskiöld; grossh. R. Löfman och herr W. Karlberg, samtliga från Stockholm.

Kliche: Kem. A.-B. Bengt Stijlersparis, Stålm.-Gbg.

SKYTTELEDAREN
KAPTEN P. H. HEDENBLAD.

Till den internationella skytteunionens täflingar för i år, hvilka äga rum i Ohio i Amerika i slutet af aug., har den svenska afdelningen utsändt en grupp af elfva af vårt lands främsta skyttar. Skyttelaget, som står under ledning af kapten P. H. Hedenblad, afreste den 15 aug. ombord på ångaren Calypso från Göteborg till England för att därifrån fortsätta till Amerika.

Till bild å sid. 744.

Den minnessten, som rests på Axvalla hed, till erinran om den tid, som Skaraborgs regementets

mötesplats varit förlagd där, aftäcktes med mycken högtidlighet söndagen den 10 aug. Efter stor parad på exercisfältet och sedan korum hållits, bringade det till högtiden inbjudna gamla indelta manskapet fanan sin hyllning. Sedan därefter samtliga trupper intagit ställning kring minnesstenen och öfverste Carleson erinrat om regementets ärofulla historia, bjöd general von Platen täckelset falla. — På minnesstenen, hvilken är utförd i grå granit, stå inristade namnen på slagfält där Skaraborgs regemente kämpat. — Till åttäckningshögtidligheten hade infunnit sig en folkmassa uppgående till 8—10 tusen personer.

Foto Petterson, Ljungbyhed.

LANDSTORMENS NYA UNIFORM. Deltagare i årets Landstormsbefälskurs å Ljungbyhed, iförda den för landstormen bestämda nya uniformen.

Kliche: Emil Sjöström

Foto. Cöster, Landskrona.

STARTEN FRÅN LANDSKRONA DEN 17 AUG.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm. Ctg.

Den beramade *simningen öfver Öresund* (Landskrona—Skodsborg) gick af stapeln söndagen den 17 aug. Tyvärr hade den simmare, som väl hade de bästa förutsättningarna att utföra detta kraftprof, Ville Andersson från Stockholm, af sportliga hänsyn sett sig föranlåten att afstå. Han skall nämligen deltaga i den svenska simtruppens Englandsfärd och som han för närvarande fullgör sin värnplikt föll det sig svårt att utverka nödig permission för bägge dessa företag.

Trots regn, blåst och stark ström startade emellertid 11 af de anmälda simmarne, däribland fröken Jenny Dahlström, som var en af favoriterna icke endast för sitt köns skull utan äfven på grund af förut utförda prestationer. Fyra af dessa, nämligen fröken Dahlström, Ivan Bogren från Landskrona, farmacie kandidat Nylander från Bollnäs och medicine kandidat Nils Stenström nådde till Skodsborgs närhet. Simningen fullbordades dock endast af kandidat

Stenström som nådde land efter 9 timmar och 20 minuter. Herr Stenström var den mest "välfödde" af deltagarne. Måhända var denna omständighet honom en god hjälp mot vattnets kyla. Samtliga befunno sig vid upptagandet i god kondition och blefvo vederbörligen omhuldade.

Med denna simbragd börjar i svensk idrotts historia ett nytt blad, på hvilket väl snart nya långdistanssimningar bli att anteckna.

Det är karaktäristiskt att Danmark, från hvilket det ursprungliga initiativet till Öresundssimningarna utgått, icke ansett sig kunna ställa upp en enda man (än mindre någon kvinna!) till start.

Vid täfningen om *Dicksonska vandringspokalen* i Stockholm den 17 aug. segrade E. Wide på 4 min. 25,4 sek. Zander blef tvåa. I 30-kilometersloppet om Kjellgrenska pokalen segrade T. Bergvall på 1 tim. 47 min. 28,8 sek. med Törnros som andre man.

Vid *täflingar i Rejmyra* den 10 aug. pressades rekordet i höjdhopp upp till 190,5 cm. Den lycklige var I. Reijmers.

I *Köpenhamn* den 14 aug. höjde finnen Taipole ännu en gång sitt diskusrekord till 48,27 m. (bästa hand).

GRUPP AF DELTAGARE I ÖRESUNDS-SIMNINGEN: Se, icke blef med kand. Nils Stenström (X). Den deltagande damen är fröken Jenny Dahlström. (Foto. Cöster, Landskrona.)

Foto. Backlund, Göteborg.

Liché: Bengt Stjernbergare.

GRUPPBILD AF CENTRALSTYRELSEN VID NORDISKA SKOLKÖKSLÄRARINNEMÖTET I GÖTEBORG 14—16 AUG.

Vi namnteckna fr. vänster till höger, sittande: Fröknarne Alma Peterson, föreståndarinnan för Gbg's Skolköksseminarium; Sofia Sjöstrand, inspektis för Hallands läns skolkök, Halmstad; Eva Rodhe, F. d. yrkesinspektis, Göteborg, öppnade mötet i K. F. U. M. (utom styrelsen); Kerstin Hesselgren, yrkesinspektis, Stockholm; Ingeborg Wallin, Högre Lärarinneseminariets hushållsskola, Stockholm. Stående: Fröknarna Olga Malmström, Helsingborg; Sigrid Melander, Rimfors; Laura Näsholm, Sundsvall; Maria Forsell, Stockholm; Gertrud Bergström, skolköksinspektis, Stockholm; Ingeborg Schager, Stockholm.

Andra Nordiska skolkökslärarinnemötet har hållits den 14—16 aug. i Göteborg med K. F. U. M:s hörsal som samlingslokal. Mötet, som räknade ett par hundra deltagare från Sverige, Norge, Danmark och Finland, öppnades med hälsningsanförande af f. d. skolköksinspektisen i Göteborg, fröken Eva Rodhe. Till ordförande valdes fröken Ingeborg Wallin samt till vice ordförande för Finland friherrinnan Yrjö-Koskinen, för Danmark

fröken Blicher, för Norge öfverstinnan Schönberg-Erken och för Sverige fröken Kerstin Hesselgren. Mötesprogrammet har upptagit ett flertal föredrag öfver till skolköksundervisningen hörande ämnen, hvarjämte redogörelse lämnats för den i de olika nordiska länderna bedrifna skolköksverksamheten och dess utveckling. Till mötet har varit ansluten en utställning af konserver samt till skolköken hörande utensilier.

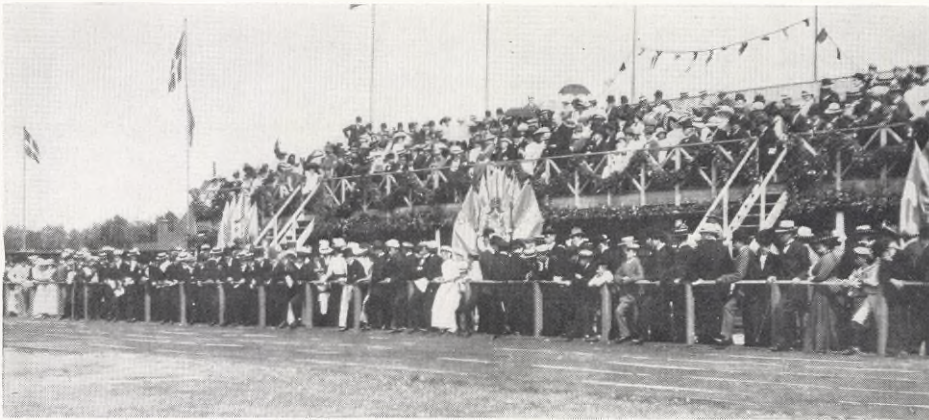
KONUNG GEORG AF ENGLAND UPPMÄRKSAMMAR EN NY SVENSK MJÖLKNINGSMASKIN, OMEGA.

T. h. synes dess uppfinnare, godsegaren Ivar Lindström (X).

Mjölkningsmaskinen *Omega*, konstruerad af godsegaren och ingenjören Ivar Lindström på Vibynäs, deltog i en innevarande år af Royal Agricultural Society of England anordnad internationell täflan för mjölkningsmaskiner, hvari deltog tretton framstående firmor från England, Skottland, Australien, Amerika, Sverige och Danmark.

Omega segrade i denna täflan hemförande första pris och guldmedalj, den enda som i år utdelades vid Royal Show i Bristol. Konung Georg, personligen intresserad af sitt jordbruk, hedrade Omegas arbetande utställning med ett särskildt besök, lät föreställa för sig uppfinnaren och uttryckte sitt stora erkännande af maskinen.

Bilden visar: i midten konungen, t. h.: Omegas uppfinnare herr Ivar Lindström (X), t. v.: utställningens president earlen of Northbrook.

Natten till den 15 augusti inträffade på den under reparation varande Edsviksbron, som förmedlar trafiken mellan Stockholms- och Stocksundslandet, ett ras på omkring 5 meter, hvilket gjorde all körtrafik omöjlig. Det torde taga åtskilliga dagar i anspråk

Invigningen af Trelleborgs idrottsplats ägde rum söndagen den 10 aug. Efter defilering af de i festen deltagande idrottsmännen och sedan disponert A. Holmqvist redogjort för idrottsplatsens tillkomst förrättades invigningen af landshöfdingen greve De la Gardie. Efteråt följde de föregående dag påbörjade skånska distriktsmästerskapstävlingarne i allmän idrott. Flera nya distriktsrekord sattes samt dessutom nytt svenskt rekord i diskuskastning med 81,8 mtr. af E. Magnusson, Malmö poliskårs gymnastik- och idrottsfören.

Efter fotografi.

INVIGNINGEN AF TRELLEBORGS IDROTTSPLATS,

Kliché. Ernst Sjöbergparre.

att åter försätta bron i fullt trafikabelt skick. För att under tiden de vägförandes behof skall tillgodoses har en pontonbro anlagts.

H. 8 De STOCKHOLMSPOTOGRAF.

DEN RASADE EDSVIKSBRON VID STOCKSUND.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöbergparre, Sklm.-Gbg.

KONUNGEN BESÖKER KALMAR REGEMENTE.

Foto. Widén, Hultsfred.

K. Uchdt: Benot Silfverparra.

KONUNGEN OMGIFVEN AF KALMAR REGEMENTES OFFICERSKÅR. Grupp tagen framför chefpaviljongen. Vid konungens högra sida regementschefen öfverste Stålhammar, vid h. maj:ts vänstra sida arméfördelningschefen, generalmajor Tingsten. Närmast bakom synas generallöjtnant Ugglå, laudshöfding Cedercrantz, kabinettskammarherre Boström, höfstmästare Rosenblad m. fl.

Konung Gustaf, som någon tid vistats på Solliden, afreste den 14 aug. ombord på "Drott" från Borgholm till Oskarshamn samt fortsatte med extratåg till Hultsfred, på hvars lägerplats konungen samma dag förrättade inspektion af Kalmar regemente. Hvarje bataljon var formerad som ett fältstarkt kompani och erhöil hvar sin taktiska uppgift att lösa. Efter in-

spektionen aftackade konungen regementet, därvid uttalande sin tillfredsställelse med dess prestationer. Sedan middag intagits i officersmännen återvände konungen till stationen och afreste med ordinarie kvällståget norrut med ankomst till Stockholm den 15 aug.

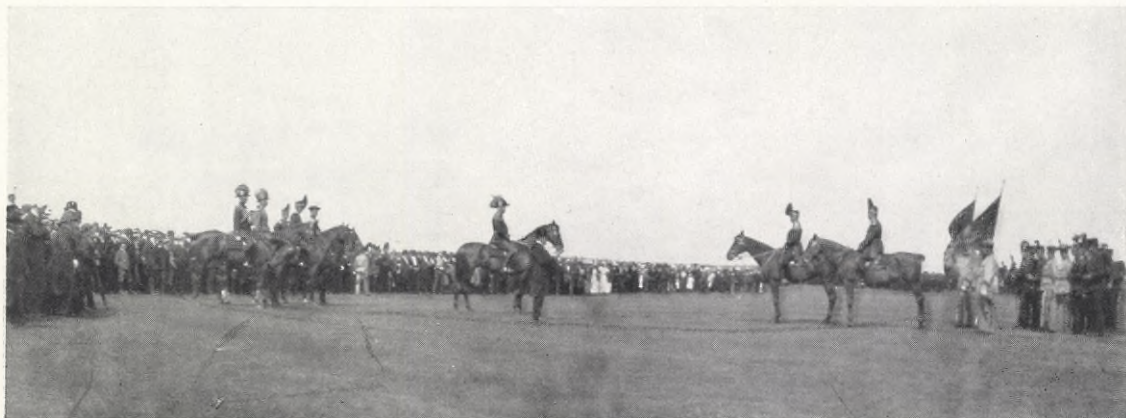

Foto. Ericson, Sköfde.

PARAD Å AXVALLA HED DEN 10 AUGUSTI, DÅ

Foto. Ericson, Slöfde

DEN NYA MINNESSTENEN Å AXVALLA HED.

Den 10 aug. aftäcktes vid Storugns på Gottland en minnesvård öfver bruksägaren och köpmannen *Carl Petter Vestöö*, känd och ärad som skaparen af den storslagna i botaniskt hänseende märkliga parken på Storugns vid Kappelshamnsviken. Minnesvården, som rests för att högtidlighålla hundraårsminnet af den bortgångne märkesmannens födelse, har tillkommit på enskildt initiativ. Vid aftäcknings-

MINNESSTEN öfver C. P. Westöö, rest på Storugns på Gottland. (Amatörfoto.)

högtidligheten, hvilken anordnats af Aktiebolaget Gottlands kalkverk ägare af Storugns, hölls minnes-talet af handl. J. Bäckvall. I egen-skap af hufvudman för den Vestöö-ska släkten frambar Emil Vestöö, Färösund, familjens varma tack för minnesvårdens resande.

Veckans Porträttgalleri.

Det synnerligen rikliga aktuella bildmaterielet nödgår till uteslutande af *Veckans Porträttgalleri* i detta n:r.

SKARABORGS REGEMENTES MINNESSTEN AFTÄCKTES. (Text å sid. 740).

Bildet: Ernst Silfverqvist

"BARNENS Ö"

NORDENS STÖRSTA SOMMARKOLONI FÖR BARN.

VID ÅNGBÅTSBRYGGAN.

Den vid Ålands haf omkring fem timmars ångbåtsresa från hufvudstaden belägna "Barnens Ö" med nordens största sommarkoloni för barn har i år tack vare det goda ekonomiska resultatet af Barnens Dag 1912 kunnat mottaga ett ökad antal småttingar till stärkande friluftslif. År 1911 funnos på platsen två heltidskolonier med tillsammans 50 barn, år 1912 fem kolonier och 140 barn. I sommar finnas åtta heltidskolonier med inalles 230 barn. Ersättningskolonien, afsedd att upptaga barn från hufvudstadens folkskolor, för hvilka det icke funnits plats vid skollofskolonierna, har i sommar mottagit 324 skyddslingar mot 318 förra året och 60 år 1911.

"Barnens Ö", äfven och med full rätt kallad "Barnens Paradis" grundlades 1910 med medel från Barnens Dag i Stockholm och står under ledning af Barnens Dags Förenings styrelse.

KOLONIEN "SMÅ FÖRSÖK". Barn under skolåldern.

Efter fotografi.

BADSTÄLLET SANDVIKEN VID ÅLANDS HAF.

Kunde: *Emil Sjögren*

NYTT SVENSKT ÅLDERDOMSHEM I AMERIKA.

INSÄNDT AF EN LANDSMAN I CHICAGO.

På initiativ af ett antal varmhjärtade och för nödställda landsmän ömmande personer sammanslöto sig de olika svenska föreningarna i Chicago till en organisation, benämnd Svenska föreningar-nes centralförbund, hvilken inregistrerades hos statssekreteraren i Illinois den 17 okt. 1894, Centralförbundet, som till en början hade att kämpa med stora ekonomiska svårigheter

HEMMET I FESTSKRUD.

lyckades till sist skapa en understödsfond för i Chicago bosatta nödlidande svenskar. Då fonden längre fram på grund af den inbrytande godtiden i allt mindre utsträckning anlätades, beslöt förbundet att använda de befintliga medlen till ett hem för ålderstigna svenskar. År 1899 inköptes ett i Park Ridge Ill. liggande tvåvåningshus, hvilket efter förutgången inredning den 7 okt. 1900 invigdes till ålderdoms-

ETT AF PENSIONÄRSRUMMEN.

hem och i dec. samma år mottog sin första skyddsling. År 1909 såldes byggnaden, som visat sig för liten för sitt

Efter fotografier.

GRUPP AF PENSIONARER.

AV BILD: JENNY SILFVERPÄRRE.

ändamål, och ett nytt ålderdomshem uppfördes i Evanston. Den nya byggnaden, af sten och i två våningar, är synnerligen gediget och praktiskt inredd och har i uppförande dragit en kostnad af 50.000 dollars, hvilken stora summa till fullo gäldats. Hemmet har f. n. 43 pensionärer.

MATSALEN.

VINSTEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF BO BERGMAN.

A båten till Capri berättade en vän, en dansk konstnär, följande historia:

Hon var en liten blek och stilla kvinna, skygg som ett rådjur när jag först såg henne, alltid på sin vakt, det var som om hon vädrat faror överallt, och hon hade rådjurets bruna fuktiga ögon och den där blicken som aldrig kan dölja något. Man visste strax hvad hon tänkte och tyckte utan att hon behöfde öppna sin mun. Hon hade inte något sällskap. I en veckas tid roade jag mig med att försöka gissa ut henne — det är alltid ett litet nöje vid de ändlösa och ledsamma hotell table d'hôteerna — och så fick jag plötsligt af ett bref reda på att hon inte bara var min landsmaninna utan född i samma lilla själlandska håla som jag. Jag lät presentera mig. Hon förklarade genast att hon kände mitt namn och mina tailor, men visade för öfrigt just ingen vidare glädje öfver bekantskapen. Det var tydligt att hon ville vara ensam. Att höra sitt modersmål tycktes nästan plåga henne som en slags närgångenhet.

Jag såg heller inte mycket till henne under dagen. Det är nu, låt mig tänka, sex år sen dess, och det var en underbar vår på Capri det året. Det var paradiset på jorden. När jag om morgnarna tog mina färggrejor sjöng det i mig. Allt var lätt: att gå, att måla, att lefva. Solen som sipprade in i ögonen och tände blodet, luften som lyfte, bärgörterna som doftade, och hafvet, hafvet... Det är aldeles förbannadt hvad man kan bli gammal bara på sex år! Då var jag ung. Nu är jag i den där aldern när Gud inte vill ha oss och fan inte vill ta oss.

Men det var inte det jag skulle tala om. Min lilla bekantskap och jag träffades vid måltiderna som vanligt och utbytte de vanliga fraserna; till något mera blef det inte, och jag hade för öfrigt nog med mitt eget. Jag hade mitt arbete som fyllde dagarna, och på kvällarna hade jag Gina. Det var ett Capribarn. Hon var sjutton år och älskade mig — åtminstone för tillfället. Och hon var skön som en liten gudinna, måttligt ren, måttligt ärlig, jämt hungrig, mjuk som en kattunge, vild som en barbar och fullkomligt galen. Hon förklarade att hon skulle döda sig om jag öfvergaf henne. Och jag förklarade att jag var fast besluten att göra det samma med mig om hon svek. Sedan vi slutligen enats om att döda hvarandra och inte kunde hitta på flera artigheter, fortsatte vi att lefva så trefligt som möjligt. Det mötte inga svårigheter. Några flaskor Lacrimæ gjorde sitt till, och den stora blåsande hafsnatten svepte sina skyar öfver vår ö och vår kärlek.

Och det blef sommar och allting ångade och brände. Orangernas jätteklot lyste som gula solar. På det lilla torget trängdes turisterna med sitt papegojpladder och sina kameror; den gamla hvitskägga Masantiellofiguren i sin röda topplufa gjorde goda förtjänster genom att låta fotografera sig med fru Schulze och miss Darling. Men den lilla danskan — hon hette Marthe Hansen och var lärarinna, det var ungefär hvad jag fått ur henne dittills — gick, som i en dröm, tyst och ensam. Hela hennes ansikte kunde stråla ibland, få färg inifrån, och då var hon nästan vacker. I solnedgången öfverraskade jag henne ett par gånger på något klippusprång, i stum tillbedjan, med händerna halflyftade. När jag frågade om jag skrämde henne, svarade hon förvånad: — Nej, hur så?

Och de stora bruna ögonen sågo rätt in i mina

utan ett spår af skygghet längre, bara lugnt forskande, nästan ironiska. Hon började intressera mig. En kväll begynte hon utan vidare att tala om sin hemtrakt, om staden med domkyrkan och den gamla källan och de långa slutningarna mot fjorden. Men hon talade bara om hösten och vintern då. Hon frös när hon berättade; hyn blef askgrå. Om en månad eller högst ett par skulle hon tillbaka. Jag frågade hvarför.

— Därför att jag måste. Därför att då är mina pengar slut.

— Så viggas man.

— Inte jag, sade hon allvarligt. En liten småskollärlarinna. Jag har rest på en lotterivinst.

— Nå, så kan fröken vinna en gång till.

— Jag vinner aldrig mer. Och jag borde naturligtvis ha satt pengarna på banken, men jag kunde inte... kunde inte.

Hon såg helt exalterad ut.

— En enda gång lefva...

Hvad menar hon med att lefva? tänkte jag när jag såg på det förskrämda lilla anletet. Hon rodnade också öfver sin romanfras. Och hon blef plötsligt stum som en fisk.

Vi gingo tillsammans ner genom grändernas bergpass. Det var skumt och tyst; från ett hus kommo bara några guitarknäpp. På torget mötte vi Gina. Hon satte händerna i höfterna och snodde förbi. Två steg bakom oss spottade hon, hörde jag, och så började hon gnola en oanständig visa. Det var fyra kvällar sedan jag träffat henne.

Jag vet inte om Marthe den gången anade att det var någonting mellan oss. Hon bibehöll i alla fall envist sin tystnad, och vi togo godnatt med ömsesidig förstämning. Hennes hand var iskall.

Dagen därpå var hon sig lik. Hon fortsatte att tala om sin stad, om de långa våta höstarna, om hosta och galoscher och om klassrummet där det alltid luktade illa. Hon kallsvettades när hon gick till sina lektioner på morgonen, och dagen var någonting som man inte kunde komma igenom.

— Och ändå har jag kommit igenom så många, många dar, likadana allihop, lika grå, lika döfva, lika hemska. Lifvet fanns någonstans ute i världen. Det hittade visst aldrig hit. Vet ni att jag bad på mina knän... inte om lyckan, det skulle jag aldrig ha vågat, utan om olyckan, om ett äskslag, om hvad som helst, bara något ville hända.

— Och så hände det till sist.

— Vinsten, ja. Femtonhundra kronor.

— Så for ni... för att leta rätt på lifvet.

Hon nickade tyst.

— Nå, fann ni det?

— Ack skrattade hon plötsligt munter igen. Var god och kom ihåg att jag ännu har en månad på mig. Jag är tyvärr hvarken förälskad eller konstnär; det är ju annars två goda vägar till lifvet, om inte alltid till sanningen. Men jag får försöka ändå.

Allt i hennes sätt, som förut verkat afvisande eller åtminstone tillbommadt, var nu borta. Det var som hela hennes väsen slagit upp sina dörrar. På några dar blef hon en ny människa; det kom något oreflektadt, flickaktigt, insmickrande och öppet på en gång öfver henne. Hon blef sällskaplig från att ha varit nära nog enstöring, föreslog utfärder, kunde inte vara stilla. Jag förstär inte nu att jag inte lade märke till ångesten bakom allt detta och att jag inte såg hennes ögon — de hade lärt sig mycket på sista tiden och de hade framför allt lärt sig att dölja.

En dag stötte vi återigen ihop med Gina på våra promenader. Hon kokade som en liten Vesuv när

Småttirfotografi

Kl. 14. 10 mg. 1908

K. F. U. M.-LEDARE BESÖKA PRINS GARL (X) PÅ FRIDHEM.

K. F. U. M:s-förenings- och scoutledaremöte vid Getå den 4—10 aug. var besökt af ett 60-tal ledare från skilda delar af landet. Den 8 aug. voro mötetsdeltagarne inbjudna till hertigparets af Vestergötland sommarresidens Fridhem.

*

Grefvinnan Ebba Mörner å Torönsborg firade sin 60-årsdag den 14 aug. omgifven af släkt och

Foto. Lindelöf, Norrköping

Kl. 14. 10 mg. 1908

GREFVINNAN EBBA MÖRNER Å TORÖNSBORG, 60 år den 14 augusti.

vänner. En manskör utförde sång och senare uppvaktade en deputation af godsets folk och öfverlämnade därvid en subskriberad minnesgåfva bestående af silfvertallriker med inskription. Husfolket öfverlämnade en jardinière af oxideradt silfver fylld med rosor. Å det särdeles naturskönt belägna, nu i fästskrud klädda slottet, gafs senare middag för släkt och vänner, hvarjämte ett ståtligt fyrverkeri afbrändes.

hon fick ögonen på oss. Marthe tilltalade henne. Gina svarade med en ursinnig blängning på mig.

— En vacker tös, sade Marthe när vi gingo vidare. Försök att få henne god på er; det kan bli en modell som duger.

— Jag vet mig inte ha... stammade jag.

— Något måste ni i alla fall ha gjort henne, fast ni inte vet det själf.

Marthe såg upp mot mig och smålog. Jag glömmen inte det leendet. Det var genomskinligt som en hinna af tårar.

På kvällen gick jag till Gina. Hon hatade mig i en kvart så att det stod som en eld om henne, och sedan fick hennes eld en annan näring. I den blå natten lyste hafsskummet som fosfor där vi sutto vid stranden kind mot kind; luften var en enda smekning. Från hamnen ljödo serenader. Tiden stod stilla, bräddfull och ljuv — en nektarskål färdig att rinna öfver af lycka. Gina följde mig till hotellet, men när vi skildes utanför porten såg jag att det lyste i Marthes fönster. En hand fällde hastigt ner persiennen. Jag vet inte, men jag kände ett stick i bröstet af oro, och det blef en dålig natt. Sömnen kom inte förrän på morgonsidan. Trött och olustig blef jag liggande i sängen utan att kunna förmå mig att stiga upp förrän ett par timmar efter

hvad jag annars brukade. Jag fick en oredig längtan efter att träffa Marthe och på samma gång en hemlig ångest i blodet. Det var som jag hade en orätt att aflana.

Hon fanns inte vid dejeunern. Ingen hade sett henne på morgonen. Var hon sjuk? Nej, städerskan upplyste att hon var utgången. Det lugnade mig något.

Utänför, på gården, väntade Gina. Hon såg märkvärdig ut.

— Hvad är det? frågade jag.

— Se hvad jag fått, sade hon och ögonen tindrade. Hon räckte mig ett paket.

När jag tog upp det, föll ett litet silfverhalsband med turkoser i min hand. Jag kände ögonblickligen igen det; en sekund blef allting svart för mig.

— När... när fick du det här?

— Tidigt i morgse. Det kom ett bud och lämnade det. Och se här, hon viftade med två hundraliresedlar, dessa lågo också i paketet, och denna lappen, men jag kan inte läsa den...

— Ge hit.

På ett postpapper var skrivet på franska: — Till Gina att göra sig vacker med. Farväl och lycka till. Marthe Hansen.

— Hvad står det? frågade hon.

Efter fotografier

FRANSKA GENERALSTABEN VID DE STORA RYSKA FÄLTMANÖVRERNA VID KRASNOIE—SELO I AUGUSTI.

Kliche: Bengt Silfversparre.

Öfre bilden: Tsaren (X) jämte stab och general Joffre, franska generalstabens chef. Nedre bilden: Från infanteriets öfningar.

Amerikafotograf

Kliche: Bengt Silfversparre.

SVENSKA AFFÄRSMANNEN HERR GUSTAF SAHLINS KONTOR I SALONIKI:
Herr S. synes i fönstret.

Sexton högre officerare ur den franska generalstaben, har, med sin chef general Joffre i spetsen, aflagt besök i Petersburg och där deltagit i de stora ryska militärmanövrerna. Besöket, som är föranledt af öfverenskommelse att underhålla kontakt mellan högsta ledningen öfver de allierade stormakternas arméer, har rönt det varmaste mottagande och från tsarens sida varit föremål för den största uppmärksamhet.

BULGARISKA BANKEN I SALONIKI, belägen midt emot herr Sahlins kontor, från hvilket grekiska soldater ville beskjuta banken, men förvägrades.

Efter fotografi.

Klick: Bengt Sjöversparre.

AUGUST BEBEL †.

Tyska socialdemokratins organisator.

battör. — Vördad af sina partikamrater åtnjöt Bebel äfven af dem, som i hans politiska arbete sågo en allvarlig fara för samhället, anseende för att vara en bottenärlig karaktär, hvars politiska verksamhet uppbars af ideella och osjälviska motiv.

*

Den andra kinesiska revolutionen, ledd af dr Sun-Yat-Sen och riktad mot republikens president

Den tyska socialdemokratiens organisator och den internationella socialdemokratiens främste målsman August Bebel afled den 13 augusti i Zürich 73 år gammal.

August Bebel, son af en underofficer, blef tidigt föräldralös och måste, tvingad af fattigdom, uppgifva de af honom med levande intresse omfattade skolstudierna för att som kroppsarbetare söka sin utkomst. Till yrket svarivare indrogs han i tjuo års åldern i den radikal-demokratiska arbetarrörelsen och öfvergick efter någon tid till den af honom tidigare bekämpade socialdemokratien, af hvilken han blef en öfvertygad och hängifven anhängare. Från 1870-talet har han stått som förare af det tyska socialdemokratiska partiet, hvilket under hans ledning utvecklats till en politisk organisation af betydande styrka. Under ett 40-tal år tillhörde Bebel med ett eller annat kortare afbrott tyska riksdagen, där han kom att intaga en bemärkt plats dels som ledare af en stark politisk grupp, dels i sin egenskap af vältalare och slagfärdig de-

Efter fotografi.

Klick: Bengt Sjöversparre.

SUN-YAT-SEN. Andra kinesiska revolutionens ledare, som rymt till Japan.

Yuan-Shi-Kai och den af honom företrädde regimen, synes nu efter det revolutionärerna lidit upprejade och förkrossande nederlag mot regeringstrupperna vara i det närmaste undertryckt. Ett rykte vill veta, att dr Sun-Yat-Sen af fruktan för de mot honom utsända lönnmördarne, hvilka skulle vara besoldade af Yuan-Shi-Kai, flytt till Japan, där han landstigit i Kobe. Hans vidare öden äro höljda i dunkel.

Jag kastade alltsammans från mig och sprang upp på mitt rum. Hur länge jag låg därinne, vet jag inte. Hela min kropp och min själ voro förlamade; ingenting kunde jag göra, inge rting vågade jag heller göra för att inte väcka några misstankar, och för öfrigt sade jag mig att allt skulle vara lönlöst. Om det skulle ske, det som jag fruktade för, så hade det redan skett.

På eftermiddagen kommo de också bärande på henne. En fiskare hade funnit henne i strandvattnet. Hon måste ha fått svindel och fallit i, sade man. Jag såg henne inte, men jag hörde att ansiktet var ljusst och lugnt och knappt hade en enda skråma.

I vintras var jag på besök i den lilla staden där hennes lif haft sin långa, gråa hvardag. Jag gick på gatorna där hon frusit och kallsvettats. Jag såg skolan som hört hennes bleka röst... tills lifvet kom och tog henne. Lifvet som dödar när det kommer för sent.

Så berättade min vän sin historia medan båten gled mot Capri. Sorrentos terasser voro redan bakom oss, och de hvita hotellen lyste i solen. Nu steg klippön ur hafvet. Bruna fiskarsegel svärade om kring oss. Min vän stirrade rätt framför sig, stel och hård i blicken.

— Hvart tog din Gina vägen? frågade jag för att säga något.

— Hon for till Neapel. De tvåhundra liren och halsbandet voro för frestande. Det var grundplåten till framtiden... och kanske har hon vid det här laget ekipage. Men förmodligen är hon snarare instoppad i någon håla.

Ett positiv på fördäck drog till med "Sancta Lucia", och ett nygift par passade på att kyssas bakom parasollen.

MEDDELANDE

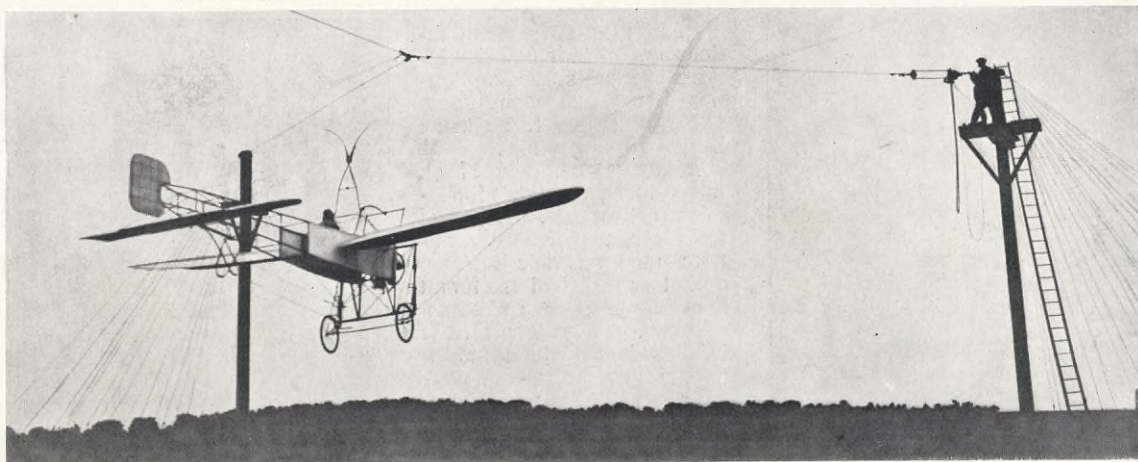
till H. 8. D:s Medarbetare.

Skönlitterära bidrag,

hvilka städe i tur och ordning snarast granskas, HONORERAS OMEDELBART EFTER ANTAGANDE eller returneras i motsatt fall derest 20 öre porto åtföljt manuskript :: :: ::

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG

Redaktionen.

Efter fotograf.

Kliche. Kem. A.-B., *Henri Stüfersparre, Stålm-Gbg.*

NY UPPFINNING FÖR FLYGMASKINERS START

Blériot har gjort en nu afprovad uppfinning bestående i en anordning med trådlina utefter hvilken flygmaskinen löper under starten. Linan går ge-

nom den hornliknande ledaren tills maskinen kommit fullt i gång då den lämnar linan. Vår bild visar flygmaskinen just i detta ögonblick.

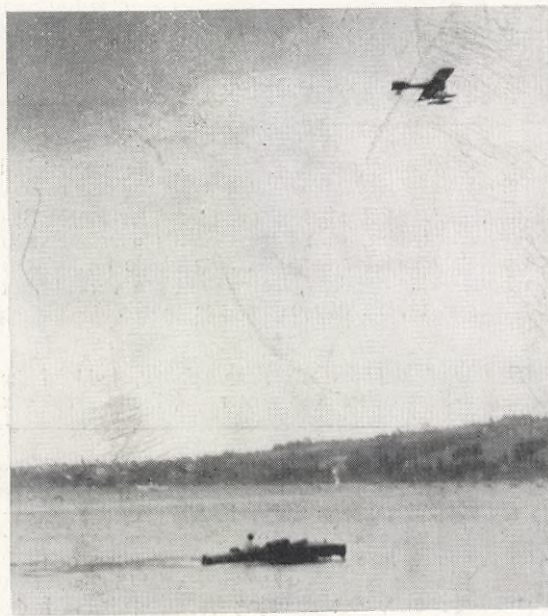

Efter fotografi.

Kliche. *Henri Stüfersparre.*

NÄR MILLIONSVINDLAREN DEPERDUSSIN HÄKTADES.

Flygmaskinsfabrikanten *Deperdussin* i Paris har i dagarna häktats för svindlerier af enorm omfattning. Han har medels falska namn af olika franska bankinstitut tillnarrat sig 30 å 40 millioner francs. *Deperdussin*, som intagit en mycken framskjuten plats inom den franska finansvärlden och varit engagerad i en mängd affärsföretag, har ansetts innehåva en betydande förmögenhet och åtnjutit allmän aktning för sin omutliga redbarhet och vid många tillfällen visade storartade irikostighet. Han ägde ett dussin aerodromer tre slott, underhöll ett stort sjukhus, instiftade betydande flygpris o. s. v. Han var därefter riddare af hederslegionen.

Efter fotografi.

Kliche. *Henri Stüfersparre.*

HYDROAEROPLANTÄFLINGEN I GENEVE: *Segraren Paul Scaffiers* monoplan som kort före täflingarnes slut störtade i vattnet och fönolyckades. Aviatör och passagerare räddades.

Foto. insändt af en landsman.

INNEHÅLL

Generalkonsul *Gustaf Nordling* (biografi och helsidesporträtt). — *Christina Nilsson* 70 år. — *Konungen* inspekterar *Kalmar regemente*. — *Minnesstenen* på *Axvalla* hed afläckes. — *Svenska skyttar till Amerika*. — *Landstormsöfningar*. — *K. F. U. M. för- enings* och *scoutledaremötet* på *Getå*. — *Grefvinnan Ebba Mö- rner* 60 år. — *Skolkökslärarinnemötet* i *Göteborg*. — "*Barnens ö*". — *Svenskt älderdoms hem* i *Amerika*. — *Svensk mjölkkningsmaskin* uppmärksam i *England*. — *Simningen öfver Öresund*. — *Trelleborgs idrottsplats* inviges. — *Hötande olyckstillbud*. — *Ryska militärmanövrer*. — *Bilder från Saloniki*. — *August Bebel* 7. — *Kinesiska uppröret*. — *Från flygvärlden*. — *En parisisk storsvindlare*. — "*Vinsten*". Ber. för H. S. D. af *Bo Bergman*.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.